Kresku

Tallinna Kuristiku Gümnaasium

aprill 2013
leht nr 66
hind: 0.50 €

Suusahullus Kuristikus

Sel aastal on ilmataat olnud helde - märtsikuus on olnud palju päikselisi ilmu ja samas saavad suusahuvilised oma lemmikharrastusega tegeleda isegi aprilli alguses.

Kolmandat õppeveerandit võib Kuristiku gümnaasiumis nimetada suusaveerandiks, sest suusatasid kõik - esimesest klassist kuni abiturientideni - ja suusatati nii Pirital, Kõrvemaal kui ka koolimaja kõrval staadionil. Tore on olnud tundide ajal aknast välja vaadates näha, kuidas iga nädalaga on vabastiilis suusasammud üha pikemalt libisenud ja klassikastiilis hooglemine üha kaunimaks läinud.

Loodame, et üha rohkemates peredes ostetakse lastele päris oma suusad ja kepid, millega saab ka muul ajal kui koolitundides suusatamas käia. Vanema kooliastme õpilastel on see lihtsam, sest soetatud lumelaudu saab pikkuse poolest kasutada ka täiskasvanuna - tänapäeva plastiksuusad peavad vastu aastaid, miks mitte ka kümme aastat.

Selles Kresku kevadtalvises numbris saab lugeda meie kooli õpilaste katsumustest suusaradadel ja suusatrennis.

Mida teeb ja mida peaks tegema ÕE?

Helen

Gümnaasiumi alguses arvasin, et meie kooli õpilasesindusega liitumine oleks hea mõte. Saaks korraldada kooliüritusi, osaleda aktiivselt koolielus ning saaks veeta niisama toredat aega lõbusate inimeste seltsis.

Paraku läks kõik aga vastupidi, lahkusin sealt paar kuud hiljem ning peale seda pole ma enam tahtnud sellega tegemist teha. Leidsin, et sealne seltskond on kinnine suhtlusring, kus ei arvestata sellest ringist väljaspool olevate inimeste arvamustega; solvangud ja alandamised olid tavapärased nähtused.

Kunagisest eeskujulikust õpilasomavalitsusest olid järel vaid riismed, alles olid jäänud tegelased, kelle eesmärk oli oma staatuse kujundamine ja enda positsiooni kindlustamine.

Sisu või vorm?

Kuristiku õpilasesindus ei ole viimasel kahel aastal saanud hakkama põhikirjas sätestatud eesmärkidega, sellised põhimõtted oleksid sobinud mitu aastat tagasi Kuristikus tegutsenud ÕE-le, mille liikmed tõesti panustasid sellesse, et kooli õhkkond oleks mõnusam ja sõbralikum.

Tundub, nagu praegune õpilasesindus tegutseks lihtsalt staatuse pärast, kuna õpilasesindusse kuulumine oli kunagi ju auasi. Nende igapäevane tegevus on pigem istuda raamatukogu ees pingil ning teineteist kohtamisel muudkui kallistada ning seejärel sädistada ühistest tuttavatest. Kooliõpilaste õiguste eest kaitsmine on tagaplaanil, sest liikmeil on ju endalgi koolitööga seotud probleemid ja mured. Sulaselge ükskõiksus kooli tegemiste vastu on nii ÕE liikmete kui ka muu koolirahva seas, rääkimata siis päevakorda ilmnenud probleemide lahendamisest.

Austatakse vaid omaenda tuttavaid ja muid kasulikke inimesi. Osad ÕE liikmed on arvamusel, et nemad on kooli „valitsejad", seega võivad nad teiste õpilaste käitumist kritiseerida, neid kamandada ja nende kallal näägutada, kuigi nad võiksid kõigepealt näha palki enda silmas...

Ideedepuudus või laiskus?

Kooli traditsioone ei viitsi keegi enam järgida, igal aastal pingsalt oodatud võimlemispidu, kooli pikima ajalooga traditsioon, on muutumas hoopis rammumehe võistluseks. Abiturientide rõõmupäevad – rebastepäev ja tutipäev tahetakse üldse ära kaotada... Kooli sünnipäeval ei laula enam keegi väljas kooli hümni, stiilinädal on möödanikku vajunud, lastediskosid ei viitsi keegi korraldada. Saaks aru, kui nende asemele tekivad uued traditsioonid, aga paraku pole neid kusagilt võtta.

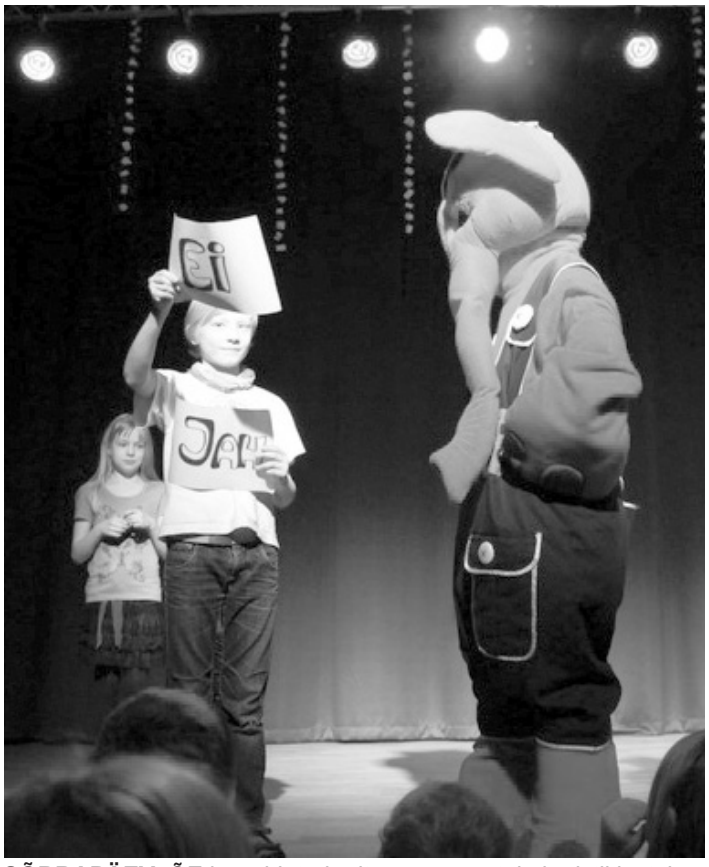

SÕBRAPÄEV: ÕE korraldatud üritus noorematele kuristiklastele.

ÕE osaleb vaid nendes projektides, mis neile tulu võivad tuua, nt taara kogumine keskkonnaprojekti nime all, et endale raha saada.

Õpimotivatsioonist ja õpilaste huvide kaitsmi-sest pole üldse mõtet arutada, kui osad ÕE liikmed on ise koolist väljakukkumise äärel.

Unistuste ÕE

Ideaalis peaks ÕE käituma oma põhikirja järgi, tõesti hoolima kooli käekäigust, korraldama erinevaid üritusi, mitte üksnes filmiõhtuid või jalgpallivõistlusi. Olema tolerantsem uute liikmete suhtes, kes pole veel kõigiga suured sõbrad. Ning mis kõige tähtsam – nad peavad seisma õpilaste huvide eest.

Meie koolis tegutses mõni aasta tagasi ideaalilähedane õpilasesindus. Enamik õpilasi osales rõõmuga kooliüritustel ja nende korraldamisel, mida siis ka mitu korda rohkem oli.

Kresku toimetus

Küljendaja: Sander Rebane, Kadi Sagor
Fotograaf: Ruto Volmre
Sõbrad: Aivar Metsaveer, Priit Ratassepp
Trükk: Koopia Niini ja Rauam
Selles numbris lõid kaasa: Tiina Teder, Hellika Bekker, Kerstin Saame, Liisa Teral, Helerin Mengel, Rena Emily Jõekallas, Vahur Kuu, Chris Rätsepso, Aappo Jämsä, Madis Fuks, Helen Aaver, Sylvia Kress, Karl-Oskar Luts, Dorotheja Kutšinskaja, Annika Nikonov, Aveli Leola, Kailiin Dubrov, Kristina Kasvandik, Agnete Markus, Gerda-Liis Nurmjõe

Kuristiku õpilasesinduse eesmärgid (väljavõte ÕE põhikirjast):
2.1 kaitsta õpilaste huve ja seaduslikke õigusi ja tõsta õpilaskonna vastutust kooli ees;
2.2 aidata kaasa õppetöö ja koolielu korraldamisele;
2.3 aidata kaasa koolielu probleemide lahendamisele;
2.4 kujundada üksteist austavaid käitumistavasid õpilaste omavahelises suhtluses, suhetes õpetajatega ja kooli juhtkonnaga;
2.5 järgida ja edendada kooli traditsioone;
2.6 hea seista õpilaste õpimotivatsiooni ja õpikeskkonna kvaliteedi eest;
2.7 tagada kooli hea maine
2.8 aidata kaasa kooli osalemisel erinevates projektides.

ÕE on avatud kõigile uutele tulijatele

ÕE juhatuse liikmed vastavad ÕE kohta käivale kriitikale.

Ruto ja Sylvia

Rääkides eespool olevast artiklist, siis me leiame, et kriitika on alati teretulnud juhul, kui see on põhjendatud ja olemasolevate faktide poolt kinnitatud. Kui meie silmad libisesid üle selle artikli ridade, siis meile tundus, et artikkel on pigem ühe inimese arvamuse põhine kui mitmekülgne ülevaade ÕE tegemistest.

Kuristiku ÕE liikmeskond muutub igal aastal ning tänavu on meie ridades nii nooremate klasside õpilasi kui ka aktiivseid noori gümnaasiumist. Vahetundide ajal võib näha ÕE liikmeid ringi liikumas igal pool ja tõepoolest on osadel õpilastel populaarseks kogunemispaigaks saanud raamatukogu ees olevad pingid, kus on kerge üksteist leida ning kohata inimesi, kellega päeva jooksul nii tihti kokku ei puutu. Pinkidel vahetunde veetev seltskond on väga kirev ning suurem osa "pingirahvast" ei ole kuidagi ÕE-ga seotud.

Hoiame traditsioone

Kuristiku õpilasesindus suhtleb maksimaalselt nii koolis kui ka koolist väljaspool olevate inimestega, et võimaldada võimalikult tõhusat koostööd õpilaste ja õpilasesinduse vahel.

Kooli ühe suurema ürituse, võimlemispeo eestvedajaks ei ole paraku õpilasesindus, kuid oleme arvamusel, et see on igati positiivne, kui tahetakse teha üritust mitmekesisemaks ja üritusele tuuakse sisse vaheldust.

Lisaks võime öelda, et eelmisel aastal kooli lõpetanud õpilasesinduse üks juhatuse liige kogus allkirju, et hoida alles rebaste ristimise ja tutipäeva traditsiooni, kuid kahjuks ei ole see nii palju õpilaste kui kooli juhtkonna otsustada.

Koolihümni laulmise traditsioon kooli sünnipäeval ei ole kuskile ära kadunud. Põhjuseks, miks seda esmakordselt sel õppeaastal ei lauldud, on see, et seda tehti juba kooli avamisel. Järgmisel aastal võime jälle ühiselt koolimaja ees laulda ja tantsida.

FOTONURK: ÕE organiseeris toreda jõuluõhtu.

ÜHISTUND: Sõprusklassid torti söömas ja joonistamas.

Tegutseme õpilaste huvides

Kuristiku ÕE võtab osa väga paljudest projektidest ning üks neist on taarakogumine. See ei too õpilasesinduse kassasse mitte mingit tulu, sest kogutud taara saadetakse projekti korraldajatele. Sellest taara kogumise projektist osavõtmise eesmärgiks on võidu korral koolile uue spordivarustuse hankimine.

Kõik õpilasesinduse kassasse kogutav raha kulutatakse hiljem ürituste organiseerimisteks, näiteks võimaldas see hiljuti toimunud jõuluõhtul ning sõbrapäeval toimunud väikeste disko jaoks muretseda auhindu.

Tõpoolest tunnistame, et stiilinädal pole viimastel aastatel toimunud, kuid see probleem on olnud meie koosolekute üheks teemaks ning pole välistatud, et sel aastal stiilinädala traditsioon taassünnib.

Kuristiku ÕE-sse kuuluvad meie kooli aktiivsed noored ning me oleme alati vastutulelikud ja rõõmsad uute liimete üle. Kuristiku koolielu edendamise eesmärgil võib igaüks oma sõna sekka öelda ning me arvestame sellega ja teeme kõik, et õpilaste arvamust kuulda võetaks.

Õpime oma tegemistest

Kokkuvõtteks võime öelda, et probleeme esineb igas organisatsioonis, kuid õpilasesindus on justkui elukool, kus inimesed teevad vigu ning õpivad nendest: parandatakse käitumist, suhteid, ÕE tegevust ja muud. Ükski organisatsioon pole algusest peale ideaalne. ÕE-st on siiski ajaga taas kujunenud koht, kuhu inimestel on huvi tulla ning kõik uued liikmed võetkase väga hea meelega vastu.

ÕE-sse kuuluvad inimesed, kes on väga aktiivsed nii koolielus kui ka oma argielus. Inimesed, kes on julged, avatud ning suhtlusaltid. Seda võib märgata juba sellest, kuidas on barjäärid langenud klasside vahel, mida varem pole olnud, näiteks kuidas suhtlevad omavahel nii 11. kui ka 9. klass. Näiteid võiks veel tua.

Terve vaim – terve keha, 2. osa

Seekord panime proovile kehalise kasvatuse õpetajad Riina, Raino ja Toivo.

Helerin, Rena ja Vahur

Nagu armsad Kresku lugejad mäletavad, kirjutasime eelmises numbris sellest, kuidas kehalise kasvatuse õpetajad Liidia ja Tanel üheskoos sõbralikult ja lustlikult sportisid, kusjuures tulemuseks oli loomulikult viik. Seekord olid lahkesti nõus meie juhendamisel pisut sportima Riina, Toivo ja Raino. Võtke eeskuju!

AEROOBIKA: Riina, Raino ja Toivo hoogsas rütmis hüplemas.

Kuna selles eksperimendis võistlesid suure vanusevahega ja ka erinevast soost võistlejad, siis otsustasime, et igaüks võistleb iseendaga ehk oma vanuseklassis. Spordi kõige tähtsam eesmärk on ju tugev tervis, hea füüsiline ja vaimne vorm. Erinevalt õpetajatest Kresku ajakirjanikud hindeid ei pane! Aga asume siis kohe asja kallale ja vaatame, kuidas kulges meie lõbus eksperiment, kus võitjad olid juba enne teada.

Pall rõngast läbi!

Esimene ala oli korvall. Meie tublid õpetajad pidid sooritama 10 vabaviset. Raino on kolmest osalejast oma pikkuse poolest kahtlemata kõige korvpallurlikum kuju, mis leidis kohe ka tõestust. Raino keskendus hoolikalt, võttis asendi sisse ning sooritas kõik visked kindlakäeliselt ja heas rütmis. Ainult üks vise kümnest ei tabanud korvi – tulemuseks seega kümnest üheksa! Tubli! Oma vanuseklassis kindlalt esimene koht!

Toivo ei alustanud nõnda enesekindlalt ja viskestiilgi oli pisut ebelev – mõni vise vupsas rõngast mööda, aga tulemuseks ikkagi seitse tabamust kümnest. Tubli! Toivo saavutas oma vanuseklassis esimese koha!

Riina astus vabaviskejoonest sammukese lähemale ja sooritas kõik visked kirglikult, kogu südamest tuleva jõuga ning hoogsalt. Pall hüples sama emotsionaalselt nagu Riinagi korvirõngal ja nii mõnigi kord pidas endale sobimatuks kitsa rõnga läbimisega piirduda. Tulemuseks sai Riina aga suurepärased viis tabamust kümnest! Tubli! Oma vanuseklassis taas kindel esikoht!

Aeroobika on võluv!

Kui visked olid tehtud ja võistlejad sooja sisse saanud, algas aeroobika. Helerin näitas ette ja õpetajad tegid kõike püüdlikult järgi. Aeroobika läks kõigil osalejatel hästi, kuigi üks või teine element osutus ühele või teisele võistlejale raskemaks.

Rainol käis jalg kõige kõrgemale, aga Toivol läksid kõige paremini kosmonaudi-hüpped (kõigepealt tuleb kükki teha, siis jalad taha sirgu ajada ning lõpuks sirge kehaga kõrgele õhku hüpata): ta tegi seda harjutust kõige õigemini ja hüppas kõige kõrgemale.

Riina võlus graatsilisuse ja emotsionaalsusega. Jällegi said kõik oma vanuseklassis esimese koha! Erakordne! Tublid olete!

Treppidest üles-alla

Siis tuli koolimaja A-korpuse treppidest jooks. See algas direktori kabineti juurest. Võistlejad pidid jooksma treppidest üles neljandale korrusele, seejärel jooksma koridori lõppu, tagumisest trepist alla ning tagasi direktori kabineti juurde jõudma.

See ala väsitas võistlejaid kõige rohkem – kõik ähkisid ja puhkisid pärast lõpetamist, aga kõigil oli hea meel ja silmad särasid. Jällegi kõigile esikoht! Tublid olete, õpetajad!

Lumel liuglemine

Nii-nii, põnevus on tõusnud haripunkti! Algamas on viimane ala ja kõik võistlejad hoiavad seni kindlalt esikohta! Kas peab närv vastu või poetavad salakavalalt libedad lumelauad võistlejad lumehange, röövides neilt kuldse aupaiste...

Raino tuli kooli staadionile spetsiaalne suusariietus. Riina ja Toivo olid tavalistes sportlikes riietuses, mida nad kannavad ka kehalise kasvatuse tundides. Iga võistleja pidi läbima kaks staadioniringi.

Kõlas stardipauk ja rajale sööstis Riina. Riina sai kirja aja 6 minutit ja 29 sekundit – tuleb aga märkida, et Riina pidi vahepeal võistlemise katkestama, et aidata tunnis olevat õpilast. Toivo läbis kaks ringi ajaga pisut alla kolme minuti. Raino kui endine suusataja sai kirja aja veidi alla kahe minuti.

Kõik võistlejad ütlesid, et rada oli olnud raske. Tõepoolest, rada oligi raske – lumi oli külm ja kleepuv ning klassikajälge polnud ollagi. Aga tõelist tervisesõpra ja spordihuvilist see ei morjenda!

Õnneks keegi ei vääratanud – ei olnud ühtegi kukkumist, suusaninade murdmist ega midagi veelgi hullemat – ja nii saidki kõik oma vanuserühmas kindla esikoha! Nagu alati, võitsid ka tervis ja sport!

London – I need 99 penny

Gümnasistid käisid Margarita Eero ja Helen Saartsi juhtimisel Londonit avastamas.

Karl-Oskar

NB! Antud artikkel ei ole mõeldud lugemiseks nõrganärvilistele. Selle reisi viisid läbi professionaalid. Enda ohutuseks ja oma lähedaste kaitseks palun seda mitte järgi teha!

Jõudes Londonis esmakordselt oma hotelli lähistele, haaras meid kõiki tung käsi tasku pista. Asi oli nimelt selles, et suur ja uhke linn London võttis meid vastu hirmuäratava sildiga „Robbery hotspot". Kõigil peas üksainus soov – hoida oma kallist vara.

Olles ekselnud mööda süngeid ja eluohtlikke äärelinnatänavaid, jõudsime kasimatute ja räpastena oma lihtsasse hotelli. Hullemast hullem – lubatud tasuta rätikuid ei näinud me kunagi! Hullemaks minna ei saa? – asju lahti pakkides avastas üks kutt, et pesemisasjad on Eestisse jäänud. Õnneks oli tal sõber Oskar, kes need talle laenas. Miniatuurses hotellitoas end nina krimpsutades sisse seadnud, algas meil seiklus, mille sarnast maailm ei ole ealeski kohanud.

Pikast teekonnast kurnatuna, hakkas lõviosal grupist kõht pilli mängima – me pidime inimesed kokku ajama, sest kes oleks tahtnud üksi mööda tänavaid, täis räppivaid neegreid ja kaltsakaid hulkureid, liigelda.

Mind tabas tõeline hämming, kui jõudsime esimese suurema kaubanduskeskuseni. Maas võis näha erinevat sorti olmejäätmeid, nurkades lamasid endale teki peale tõmmanud kodutud, seinad olid täis grafitit, iga viie minuti tagant võis kuulda kiirabi või politsei sireeni – koht, kus me elasime, oli tõeline geto. Kui olete pidanud öösel mööda kõhedaid Lasnamäe tänavaid kõndima, siis ma kinnitan – see ei ole võrreldes Londoniga midagi!

Järgmine päev algas juba rõõmsamas meeleolus. Muidugi külastasime ka vaatamisväärsusi ja muuseume, aga ma arvan, et nendest ei taha te lugeda (sellest on põhjalik ülevaade kooli kodulehel) – neid peab ise nägema!

Teise päeva tippsündmuseks võib pidada kolme noormehe õhtust käiku linna baarides. Antud noormehed olid nõus mulle sellest ka jutus tama. „Kõik algas sellest, kui meil viskas hotellis istumisest kopa ette ja mõtlesime minna linna lõõgastuma. Otsisime baari, kus saaksime rahulikult istuda ning kohalike inglastega juttu rääkida, vahest ka midagi hamba alla saada. Oma imestuseks sattusime me eestlaste peale. Jah, eestlaste peale! Ühed inglased pakkusid välja piljardit mängida ning küsisid, kust me pärit oleme. Vastasime: „Estonia". Nad vaatasid meile pikka aega imestusega otsa ning siis üks neist lausus: „Päriselt?". Kõik hakkasime valju häälega naerma ja kordama, et päriselt, päriselt. Tuli välja, et nende seltsis oli üks puhastverd eestlane, kes oli kolm aastat Inglismaa ülikoolis õppinud, ning üks inglane, kelle vanavanemad elavad Tartus. Eesti juurtega inglase eesti keelt oli päris naljakas kuulata, sest õppinud ta seda ei olnud, kuulnud ainult vanavanematelt. Aga siiski sai ta sellega väga hästi hakkama. Õhtu möödus meeleolukalt uute tuttavate seltsis ning leidis lõpu kell kaks öösel, nägu padjas." Järgmine hommik, vastandina eelmisele õhtule, enam nii meeleolukas ei olnud. Asi, mis tegi enesetunde veelgi masendavamaks, oli see, et iga päev oli üks ja sama hommikusöök: piim hommikuhelvestega, sai, moos, või, juust, mahl, kohv. Mitmekesisest toitumisest ei maksa vist rääkida?

LONDONIS: Helen, Hanna, Kadi ja Anett poseerivad sillal koos vana sõbra Ben'iga.

Ka lõunasöögid ja õhtusöögid kippusid minema sama rada: Mcdonald's, Pizza hut, Burger king jne. Londonis oli see lihtsalt kõige odavam ja mõistlikum viis kõht täis saada. Sellele vastavalt võis tänavapildis näha päris palju ebasportlikke ja ülekaalulisi inimesi. Õnneks asi veel nii hull ei olnud kui jutud USA'st, kuid isegi mina märkasin, et riietepoes oli Eesti M suurus seal XS või S.

Kui juba poodidest rääkida, siis põhiliseks poeks oli Primark. Oxford Streetil oli kaks Primarki, mida me külastasime. Üks oli isegi neljakorruseline – paradiis tüdrukutele. Samuti ka poisile, sest mina olin ainuke, kes seda sel hetkel seitsme neiuga külastas. Primarkis oli tõesti odav. Sellele annavad kinnitust ka meeletu arv kotte, mida igaüks vaevu kohvrisse mahutas.

Kuhu siis teised poisid jäid? Sellele ma vastata ei oska, arvatavasti käisid elektroonika- ja tehnikapoodides. Toidupoodidest olid meeldejäävamad Tesco ja 99p pood. 99p pood tähendas seda, et kõik asjad maksid 99 penni. Kui Tescos maksis suur pakk Pringles kartulikrõpse 1,89£, siis võite arvata ise, kui palju see 99p poes maksis.

Õpetajad ise ei olnud seda reisi liiga täpselt ette planeerinud, palju asju otsustati kohapeal. Sellepärast mulle see reis ka väga meeldis. Ei olnud kokkulepitud aegu – ainus kokkulepe oli, et kell 7 hommikul peab olema hotellis ning valmis Londonit avastama. Tänu sellele oli meil ka vabadust. Saime muretult ringi käia hilisöises Londonis omapäi ning sõita metrooga sinna, kuhu hing ihaldas.

Kuna õpetajate ja õpilaste vahel valitses reisil vastastikune usaldus, siis möödusid Londonis veedetud päevad suurepäraselt, ilma eriliste vahejuhtumiteta. Reis oli super, võiks öelda, et isegi parim välismaareis siiani. Ootan huviga järgmist!

Kas jätkata õpinguid TTÜ-s?

Meie kooli vilislased Kristjan Vilipõld, Jago Niin ja Hanna Leinberg tutvustasid Kresku reporteritele ülikoolielu.

Aappo, Chris ja Madis

Tallinna Tehnikaülikool on ainus tehnoloogiaülikool Eestis, mis kuulub 4% maailma juhtivate ülikoolide hulka. TTÜ lõpetajad on pannud aluse tänasele Eesti majandusele ja on tööturul kõrgelt hinnatud – kõrgeim keskmine palk ja madalaim töötuse näitaja Eesti ülikoolide lõpetajate hulgas!

Külastasime Tallinna Tehnikaülikooli, mis asub Mustamäel, et tutvuda ülikooliga lähemalt ja anda sellest väike ülevaade koolikaaslastele, kel seisab ees elukutse valik pärast gümnaasiumi lõpetamist. Saja eriala hulgast võib iga tehnikahuviline leida endale sobiva ala.

Küsimustele vastab Kristjan Vilipõld.

Millised on populaarsemad erialad TTÜ-s?
Populaarsemad ained on avaliku haldusega seotud ained ja majandus. IT erialal pole tahtjaid piisavalt palju, nii et peaaegu kõik kandideerijad saavad sisse, kuid tuleb tunnistada, et tavaliselt ligi 2/3 neist jätab õppetöö pooleli ehk kukub ülikoolist välja. Õppida saab ehitust, energeetikat, IT-d, keemiat, majandust, mehhaanikat – kodulehel on kõik ilusti kirjas.

Mis keeles toimub õppetöö?
Loomulikult eesti keeles.

Kuidas toimub TTÜ-sse sisseastumine?
Kõik toimub interneti teel. Pabereid pole kuskil vaja esitada. Arvesse lähevad ainult riigieksamite tulemused. Eksamitulemused peavad olema vähemalt 50 punkti. Kohustuslikud on matemaatika- või füüsikaeksam ja eksam, mille ise valid.

Kui pikad on koolipäevad?
Mõned päevad on hommikust õhtuni, kuid teistel päevadel ei toimu midagi.

Milline on hindamissüsteem?
Hinded on nullist kuni viieni. 5 – suurepärane, 4 – väga hea, 3 – hea, 2 – rahuldav, 1 – rahuldav. 0-i saab alla 51% tulemuse eest.

Kas üliõpilastele makstakse stipendiumi?
Jah. Kui asjad on korras, siis saab stipendiumi. Keskmist hinnet stipendiumi andmisel siiski ei vaadata.

Kas on õpinguvõimalusi välisülikoolides?
Jah. Võimalusi on väga palju, vaja on keeleoskust ja häid õpitulemusi.

Kui raske on leida erialast tööd pärast ülikooli lõpetamist?
Oleneb erialast. IT alal võidakse pakkuda juba esimese semestri ajal. Tööpakkumisi võib olla vahel liiga palju, kiusatus võib olla liiga suur.

Kas loengutes käimine on kohustuslik? Kas seal puudumisi märgitakse?
Tavaliselt ei märgita, kuid võidakse märkida suuremates loengutes. Loengus käimine pole kohustuslik. Nimi pannakse kirja harjutustundides ehk seminarides.

Kas TTÜ-s on võimalik jätta õppimine pooleli ja minna seda eriala mujale õppima?
Jah, kuid tuleb enne läbirääkimisi pidada.

Mida võiks teada enne mingi eriala õppimist?
Põhiliselt ei pea teadma midagi erilist, sest ülikoolis hakatakse nullist õpetama. Näiteks programmeerimine hakkab pihta algtõdedest. Keegi ei eelda, et enne ülikooli tulemist peavad erialased teadmised olema.

Kuidas saab veeta vaba aega?
Korvpall, sulgpall, võrkpall, aeroobika, tantsimine – paljude spordialadega saab ülikoolis tegeleda. Sportimise eest ei pea esimesel neljal semestril maksma.

Kas teil on koolis peod?
Jah, kogu aeg, 24/7. Tudengimajas on igal neljapäeval pidu. Esimesel semestril öeldakse: „Pidutse, aga targalt“. Üritusi korraldatakse väga palju.

Mida te soovitad Kuristiku gümnaasiumi õpilastele?
Põhikooliõpilastel soovitan enne minna kutsekooli, õppida IT-d ja alles siis ülikooli tulla, sest siis on palju kergem TTÜ-s hakkama saada.

Need, kes ei tea, kuhu õppima minna, võiksid ka kutsekooli minna, sest seal on praktikat palju rohkem. Pole ka mõtet tulla ülikooli ainult sellepärast, et keegi soovitab.

Mütside TIPP 5

Millesed on Kuristiku lahedamad mütsid?

Tiina ja Hellika

Õues oli 2 kraadi sooja ja koolis olime kell 7.45. Kui me jälgima hakkasime, oli enamik mütse tavalised ja umbes 30–40 inimest ei kandnud üldse mütsi. Otsustasime siiski välja valida eredaimad peakatted.

Anna, 9. klass
Kas olete näinud sellist pandaga/koeraga mütsi enne? Annavanustel õpilastel ei ole selliseid mütse. Seega on tema müts kohal nr1.

Angeelika, 2. klass
See must ja karvane müts on väga stiilne ja pehme. Kindlasti ei saa mainimata jätta seda roosat roosi mütsi peal, mis teeb selle mütsi eriti armsaks. Kohe kindlasti ei hakka selle mütsiga külm.

Seekord anname ka välja eriauhinna. Selleks on müts, mis on kõikide väikeste tüdrukute unistus. Nunnumeetri auhinna saab Aiki 1.c klassist. Kes ei tahaks siis endale ka samasugust Hello Kitty mütsi!

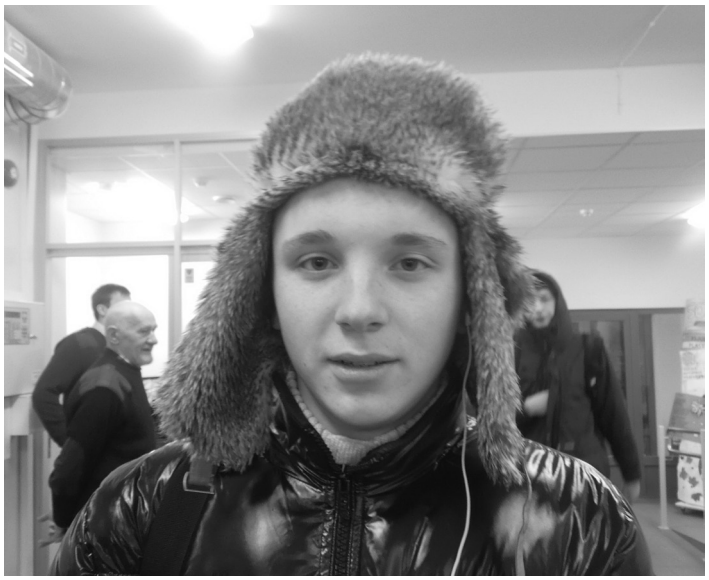

Viktor, 9. klass
Mõnus, soe, karvane, kõrvadega müts. See müts on mehelik – nagu oleks selle kandja just karujahilt tulnud. Julgeb keegi vastu vaielda?

Elisabeth, 7. klass
Valge sobib suurepäraselt ühe tüdruku garderoobi. Lihtne, armas, sobib iga riietusega. Mida veel tahta?

Dana, 1. klass
Kena kelmika pehme tutiga müts on alati moes.

Türgi lumistel nõlvadel

Dorotheja ja Annika ei käinudki Türgis päevitamas, vaid hoopis ...

Dorotheja ja Annika

Kas te arvate, et Türgis paistab alati päike? Kas teie meelest on Türgi soe maa, kuhu eestlane läheb oma ihu pruunistama?

Türgi linn Erzurum asub 1750 meetri kõrgusel merepinnast, mistõttu on see ilmselt kõige külmem Türgi linn. Lund oli kõikjal, õhurõhk oli madal, pea valutas kolm esimest päeva, kuid ilus mägine vaade hotelli aknast tegi tuju igal hommikul heaks.

Ajavahemikul 21.–28. veebruarini toimus Türgi linnas Erzurum'is koolitusseminar teemal „Vabatahtlikkus – see on elustiil!" ehk türgi keeles: Gönüllülük Bir Yaşam Bicimidir. Eesti gruppi kuulusid meie kooli 11.b klassi õpilane Dorotheja Kutsinskaja ja sotsiaalpedagoog Annika Nikonov, kes oli Eesti grupi juht, Anton Kohtla-Järvelt, Helina Tallinna Tehnikakõrgkoolist ja Maiken Tallinna ülikoolist.

Igal hommikul olid meil kohtumisruumis seminarid, kus arutlesime vabatahtlikkuse tähtsuse ja populaarsuse üle erinevates riikides (osalejad olid Rumeeniast, Bulgaariast, Kreekast, Itaaliast, Türgist ja muidugi ka Eestist) ning kuidas saaks motiveerida noori vabatahtlikuks hakkama.

See, et noored inimesed erinevatest riikidest kohtuvad ning veedavad koos nädala aega, on üks suur-suur kogemus: erinevad kultuurid, keelepraktika, väga erinevad inimesed meie Eesti omadest.

Esimestel päevadel külastasime Erzurumi linnapead ja noorsoo- ja spordiosakonna juhatajat ning valitsusasutusi. Kohtumisi kajastati meedias, kohal olid telekanalid, seminari kohta ilmus mitu ajaleheartiklit.

EESTI GRUPP: Meie kooli esindasid Dorotheja Kutšinskaja ja Annika Nikonov.

Erzurum on talispordilinn, seega meiegi saime mäesuusatamist proovida, uisutada ja isegi jääkeeglit mängida. Igav meil ei olnud! Samuti külastasime kohalikku noortemaja, kus oli tõesti palju eri vanuses noori, kes õppisid seal laulmist, tantsimist, pillimängu.

Õhtused tegevused olid näiteks erinevate maade kultuuri, tantsude, köögi ja söögi tutvustus, Türgi õhtu, ühise filmi tegemine. Hilisõhtutel näidati erinevaid sotsiaal- või kultuurivaldkonna filme. Grupitöid tehes selgus, kui keeruline on leida ühist arvamust, olles nõnda erineva kultuuritaustaga.

Koolituse lõpupäevadel käisime eri sotsiaalasutustes puuetega lastega suhtlemas ning nendega koos joonistamas. Külastasime linna noortekeskust, kus meile esinesid kohalikud noored pillimängu ja rahvatantsuga, saime ise ka rahvatantsu samme õppida.

TÜRGI AJALEHT: Türgi meedia kajastas sündmust hoolega.

Saime tunda Türgi külalislahkust, mida kohalikud näitavad eriliselt üles teed pakkudes. Ei puudunud ka kohvipaksu pealt ennustamine. Eriti jäi meelde, et türklased on väga abivalmid – see torkab eriti hästi silma poodides käies. Meile kui eestlastele oli see alguses harjumatu, kui poes tuleb sinu juurde müüja, kes hakkab sul igal sammul järel käima.

Tänu European Voluntary Service (EVS) projektile Youth in Action saime hea kogemuse rahvusvahelisel koolitusseminaril osalemisest, koostöö- ja esinemiskogemuse, veetsime aktiivse ja toreda nädala Erzurumis ja saime 35 uut sõpra.

Sellest nädalast jääb eriti meelde see, et oma mõtteid tuleb julgeda avada ning neid ei peaks vaid endale hoidma.

Kresku tegemise telgitagused

Paljastame saladuse, kuidas valmivad meie kooli ajalehe Kresku numbrid.

Kerstin ja Liisa

Me astume hommikul koolimajja ja näeme uksel naeratavat Priit Ratasseppa. Laual on hunnikus Kreskud, alles trükisoojad ja kutsuvad. See on alati ilus algus päevale. Õpetajatel on tundides korduvalt vaja öelda, et ajalehte tunnis ei loe. Igast numbrist leiab keegi endale midagi lugemiseks.

Aga Kreskud ei ilmu lauale võluväel. Meie tublidel õpilastest ajakirjanikel, fotograafil ja küljendajatel on palju tööd artiklite kirjutamisega, nende toimetamise ja lõpuks ajalehte paigutamisega.

Igal uuel veerandil alustame me toimetuse koosolekuga, kus on kohal kõik Kresku ajakirjanikud. Koosolekut juhatab tavaliselt ajalehe peatoimetaja, aga hea peatoimetaja puudumisel teeb seda Priit.

Iga Kresku tegija hakkab välja pakkuma teemasid, millest võiks järgmises ajalehe numbris kirjutada. See ei ole alati lihtne, sest teemad ei tohi ju korduda ja peavad olema huvitavad.

Kui ideed on pika vaidlemise ja arutamise tulemusel kokku lepitud, hakatakse jagama ülesandeid. Tavaliselt on teema väljapakkujal õigus kirjutada artikkel, aga kui kellelgi on palju häid ideid, siis jätkub artiklite teemasid ka teistele kreskulastele.

Aegade jooksul on Kreskus välja kujunenud ka kindlad rubriigid, mida ikka püüame järgida, näiteks viktoriin, Tupsu Kresku, pikk intervjuu ühe õpetajaga jne. Kuid igal aastal uueneb Kresku toimetus ja iga uus Kresku on alati ka oma tegijate nägu. Nii et hoiame traditsioone, aga oleme avatud ka kõigele uuele.

Teemad jaotatud, läheme laiali, et hakata tööle oma artiklitega. Mõne artikli puhul tuleb palju eeltööd teha, inimesi küsitleda, koolist väljagi sõita, diktofonilt teksti maha kirjutada jne. Kui häda käes, siis Priit annab nõu ja aitab kaasa. Kahjuks juhtub teinekord nii, et artiklite valmimine kipub üle tähtaja minema, kuid kindel on see, et Kresku ikkagi ilmub!

Meie inimesed

Inimesed, kelle sulest tulevad Kresku artiklid, on igas numbris pisut erinevad, kuid toimetuse tuumik on muutumatu. Kokku osaleb Kresku loomisel ligi 20 õpilast – kõige nooremad on 4. klassist ja kõige vanemad tavaliselt 12. klassist. On toimetuse liikmeid, kes on meie lehega tegelenud juba kauem ja kelle lugusid võime lugeda igast Kresku väljaandest. Kuid alati on oodatud uued autorid.

Kui artiklid hakkavad kuju võtma, algab kibe aeg fotograadidel: Gabriel ja Ruto teevad artiklite juurde sobivad fotod. Teinekord tuleb need fotod lavastada või mõnd muud nippi hea pildi saamiseks kasutada. Ühe artikli jaoks teevad Kresku fotograafid kümneid pilte, et siis parim välja valida.

Kreskut ei oleks võimalik luua, kui meil ei oleks küljendajaid, kes artiklid ja fotod ilusti paigutavad. Küljendajad Sander ja Kadi 10.b klassist, kes küljendavad ajalehte Kresku ja ÕE ühises ruumis, valivad välja parimad pildid, töötlevad neid, paigutavad tekste. Jällegi on platsis ka juhendaja Priit, kes jõu ja nõuga abiks on.

Kadi ja Sandri töö ei ole lihtne, see nõuab palju aega ja kannatust. Ühe lehe küljendamine võtab tublisti üle 10 tunni tööd.

Nagu ka eespool mainitud, on meie ajalehe hingeks Priit. Ilma temata ei valmiks pooled meie artiklitest ka aasta pärast tähtaega, kuid Priit juba nii lihtsalt alla ei anna. Kui oled võtnud endale kohustuse, siis täida seda!

Kõige lõbusam ja lihtsam töö on loomulikult trükikojast tulnud Kresku müümine. Suur aitäh Maiele, Osvaldile, Aimele ja teistele valvelaua töötajatele, kes meiega alati aktiivset koostööd on teinud.

Nüüd mõelge, kui suur töö ja vaev on teie käte vahel. Hinnake oma kooli ajalehte ja oma kaasõpilaste tööd. Ja tulge Kresku toimetusse!

Kresku on ilmunud järjepidevalt alates 1995. aastast.
Ajaleht ilmub neli korda aastas (igal õppeveerandil üks number).
Ühes numbris on tavaliselt 16–20 lehekülge.
Ajaleht on mustvalge.
Kresku trükiarv on 200 eksemplari ja hind 50 senti (0,5 eurot). Kresku sissetulek läheb uue numbri trükkimiseks.

KÜLJENDAJAD: Kadi ja Sander teevad Kresku ilusaks.

Kuristiklased talvemõnusid nautimas

Ilmataat õnnistas meid kolmandal veerandil korralike suusailmadega.

Kristina

Nagu igal aastal, ei pääsenud me ka sel aastal kohustuslikust suusatamisest. Enne Kõrvemaal toimunud talispordipäeva tuli käia Pirita suusaradadel võhma kogumas ja tehnikat lihvimas. Mis seal ikka, suuskadelt tolm maha ja Pirita metsa Eesti võluvat talvist ilma nautima.

Esimene etapp, kui liiga väiksed saapad jalga surutud ning keppide ja suuskadega Pirita mändide alla jõutud, võis alata. Pirita suusarajal komberdamas ja liglemas ei olnud ainult meie kooli õpilased, seal võis silmata ka teisi õpilasi, kes olid poolvabatahtlikult suusatama tulnud.

Kolme liiki suusatajad

Suusarajal ellujäämise nimel tuli varakult selgeks saada suusaraja hierarhia. Tipus olid tervisesportlased, kes oskasid sinust sujuvalt mööda minna ega kujutanud endast suurt ohtu. Vaevalt möödunud, kadusid nad järgmise kurvi taga silmist.

Järgmisena tulid Jaek Mae suusakooli juntsud, need sinised tulnukad, kes suusakoolipinki alles nühkima olid hakanud. Nad on väledamad, osavamad ja vastupidavamad kui meie meie kõik, tavalised suusatajad, kokku. Kuigi nad olid küll osavamad kui meie, tahtsid nad alati jube kiired olla, kuid nende manööverdamisoskused ei olnud veel piisavalt arenenud. Liikusid nad karjas, nii et nende lähenemisel tuli vaadata, et sellele antiloobikarjale ette ei jääks.

Järgmiseks tulid meiesugused ehk need, kes keset suusarada nagu meritähed lume konsistentsi lähemalt uurisid. Ristis suuskade ja ebamäärase liikumismeetodiga olime suusaraja hirmud.

Kõrvemaa suusaparadiisis

Piisavalt harjutatud ja suusatamine meelde tuletatud, oli aeg asuda rongile, mis meid vastlapäeval, 12. veebruaril talvisele, lumme uppunud Kõrvemaale sõidutas.

Ennast vagunisse surunud, oli meil pikk sõit Aegviitu, kuigi veel pikemaks osutus bussi ootamine, mis pidi meid rongipeatusest suusakeskuse juurde toimetama. Vahepeal sai küla poeke päris toreda majanusliku süsti.

Lõpuks sihtpunkti jõudnud ja suusasaapad imekombel või siis ebapopulaarse jalanumbri tõttu kätte saanud, võis teha paar soojendustiiru, enne kui päris võistlus lahti läks.

Kõik ülejäänud kas lasid lumerõngaga vastlaliugu või sõid hernesuppi ilma vastlakuklita – selle asemel torgati meile pihku pisike lihapirukas.

Tee ja supp alla luristatud, algas õige suusatamine. Rada koosnes paarist toredast langusest, aga meelde jäid põhiliselt tõusud. See oli tõeliselt ektreemne suusakogemus mõne jaoks, sest pole ju naljaasi ohtlikust langusest alla vuhiseda, kusjuures klassikajälge ei ole ees.

Õnnelikud 3-kilomeetrise raja läbijad said pärast suusatamist veel bussi oodata. Kõigil oli terve päev meeleolu üleval, mis sellest, et vastlakukli asemel meile maitsvat lihapirukat pakuti.

Järgmisel päeval oli muidugi õpilaste hulk pingiridades harvenenud, aga see käib loomuliku kao alla. Võib öelda, et sel talvel paranes kuristiklaste keskmine suusaoskus märgatavalt.

Nii et suvel tööd rügama ja raha teenima, et endale järgmiseks talveks isiklik suusavarustus soetada!

KAKERDAJA: Stiili näitas Liisa.

RONGIS: Kuristiklased teel Kõrvemaale.

START: Kümnendikud sööstmas 3 km rajale.

VÕLUMETS: Sihvakaid mände kattis kohev lumi.

SUUSATUNNIS: Aveli ja Kailiin kooli staadionil suusatamas.

Kogu tõde suusatrenni kohta

Jaak Mae suusakoolis käivad tüdrukud pajatavad oma harrastusest.

Aveli ja Kailiin

Me käime lahedas suusatrennis CFC Jaak Mae suusakoolis. Trennid toimuvad Pirital velotreki lähistel männimetsas.

Talvel ja varakevadel me loomulikult suusatame, aga paljudel inimestel tekib kindlasti küsimus, mida tehakse suusatrennis siis, kui lund ei ole.

Väga lihtne – kevadel, suvel ja sügisel me rullsuusatame, nooremad lapsed rulluisutavad. Lisaks rullsuusatamisele me jookseme, mängime kulli, jalgpalli, pesapalli, käsipalli, teeme jõuharjutusi ja hüppeid. Tegeleme ka koordinatsiooniharjutustega. Vahetevahel toimuvad kontroll-trennid, kus me peame rullsuusatama või jooksma aja peale, näiteks 1 kuni 3 kilomeetrit.

Vahel käime suvel ka rannas, kui ilm on hea ja vesi on soe. Rannas mängime palli ja ujume. Loomulikult peame ise randa jooksma. Kui rullsuusad on jalas, siis ei tohi kiivrit peast ära võtta. Kui keegi segab treenerit tema jutu ajal, siis peame tegema kas 100 kükki, 100 kätekõverdust või teisi harjutusi.

Lumetrennid

Põhiliselt teeme talvel trennis kas rahulikku sõitu, see tähendab, et suusatame 10–15 km uisustiilis või klassikalises stiilis. Teeme ka hüppeid, sõidame mäest slaalomit jne. Lihvime uisustiili ja klassikalise stiili tehnikat, et ökonoomsemalt suusatada ja veidi vähem energiat kulutada. Vahel teeme teatesõitu ja kiirendusi ja palju muud.

Koolivaheaegadel on meil laagrid, kus peab tegema 2 korda päevas rasket trenni ja hommikul tuleb jooksmas käia. Öörahu hakkab meil laagris kell 23.00, see tähendab, et sel ajal peavad kõik magama. Hommikul on muidugi raske tõusta.

Tavaliselt toimuvad laagrid Otepääl, Jõulumäel, Haanjas ja Holstre-Pollis. Viimane laager oli meil märtsis ning see toimus Haanjas.

Meil on väga ägedad trennikaaslased ja väga-väga tore treener Els-Brett Heinsoo. Vahel juhendab treeninguid Jaak Mae ise.

Trenni head küljed

Suusatrenn on andnud meile palju jõudu ja lootust suusatamisega kuhugi edasi jõuda. Ka võistlustel oleme saanud paremad kohad tänu trennis käimisele.

Soovitame ka teil tulla suusatamist proovima, kuid peab arvestama, et trennis käimine pole meelakkumine. Suusad peab igaüks endale ise muretsema ja trenni kuutasu on 20 eurot.

Tänu sellele trennile saab ka palju värskes õhus viibida ja loodust nautida!

Põnev ja mitmekülgne maailmaavastaja

Õpetaja Veinika Lemsalul on üheksa ametit ja kümnes on ootamas.

Helerin, Rena ja Vahur

TUNNIS: Veinika omas elemendis.

Kas te tunnete õpetaja Veinika Lemsalut? Küllap tunnete... Aga kas te tunnete teda tõeliselt? Lugege see intervjuu läbi ja te saate temast veidi rohkem teada, aga te ei või öelda, et te tunnete Veinikat. Igast inimesest võib kirjutada raamatu (raamatuid) ja ikka jääks palju ütlemata. Nii on ka Veinikaga.

Millal ja kuidas hakkasite meie koolis õpetajaks?
See oli 25 aastat tagasi. Ma tulin Kuristiku gümnaasiumi tööle 1987. aastal, siis oli kooli nimi Tallinna 60. keskkool. Varem töötasin Pirita keskkoolis, kuid ise elasin Lasnamäel ja tööle oli väga kauge käia. Varsti hakkasin endale tööd otsima Lasnamäel, kuna tütar läks ka 1. klass ja oli vaja rohkem kodus olla. Mingi aja pärast küsis õppealajuhtaja Valve Olev, kas ma ei tahaks tulla 60. keskkooli tööle. Nii sattusingi siia.

Rääkige oma esimestest kooliaastatest Kuristiku gümnaasiumis.
1987. aastal oli meie koolis 2. klasse 7 paralleelklassi: a, b, c, d, e, f, g. Igas klassis ligi 28-30 õpilast. Seega oli ainuüksi 2. klassi õpilasi ligi 200, nüüd on algklasside õpilasi kokku umbes 200.

Mitu aastat õppisime nn kolmes vahetuses: hommikune, päevane ja lõunane. Koolis olid ka vene klassid. Kool lausa kihas õpilastest nagu mesilastaru. Kuid kõik toimis ja kõik oli ikkagi korras!

Kas ja kuidas on lapsed muutunud selle ajaga?
Lapsed on nagu lapsed ikka. Õpihimulised ja rõõmsameelsed. Võib-olla on lapsed tänapäeval targemad ja rohkem avatumad. Teavad rohkem. Tehnikaajastu ikkagi.

Mis teile meeldib Kuristiku gümnaasiumis?
Oi, mulle meeldib siin palju: mulle meeldib siin tööl käia! Mulle meeldib töötada lastega, väga meeldib igapäevane tööprotsess: tuled hommikul tööle, kunagi ei tea, mis ees ootab – põnev ja hästi vaheldusrikas. Mitte nagu vabrikus, kus õmbled iga päev varrukat (olen sellist tööd teinud).

Olen veel töötanud kohvikus ettekandjana, see oli väga raske töö: tassi kandikuid ja tööta kogu aeg jalgadel.

Mulle meeldib, et kollektiiv on väga tore: abivalmis, toetav, mõistev. Meeldib lastega käia muuseumides, ekskursioonidel, matkadel.

Mitu aastat olete meie koolis olnud liiklusõpetaja? Kuidas saite liiklusõpetajaks?
Liikluskasvatusega olen tegelenud 1999. aastat. Esimestel aastatel sai seda tööd rohkem tehtud ühiskondlikult kasuliku töö vormis. Kuid juba mitu aastat olen saanud seda tööd teha liiklusringi juhendajana – nii saavad ringi tööst osa võtta kõik algklassiõpilased.

Liikluskasvatus ongi olnud üks minu südamelähedasemaid tegemisi. Eks sellele tööle on omal ajal tugeva tõuke andnud minu kahe õpilase surm liiklusõnnetustes. Väga kahju.

Jalgrattakoolitusega olen tegelenud 2002. aastast, kui TV3 saate „Stop“ juht Allan Muuk tegi mulle ettepaneku teha teleprojekti TV3 ja Maanteeametiga. Selle projeketi eesmärk oli, et jalgratturi juhiloa koolitust oleks võimalik teostada igas üldhariduskoolis. Eetris oli 5 saadet.

Kuidas suhtuvad meie kooli lapsed liiklusõpetusse?
Lastele liiklusringis väga meeldib, sest hindeid ma ju ei pane ja kui tööleht on jäänud kodus täitmata, pole ka midagi hullu, siis teeme koolis koos ära. Parimatele liikluslehtede täitjatele on mul ikka preemiaid ka sahtlist võtta. See õpilastele meeldib ja nad pingutavad väga.

Mis me teeme liiklusringis? Õpime liikluseeskirju, vaatame liiklusmärke, vaatame õppefilme, täidame töölehti, mängime liiklusmänge ja teeme ka õppekäike õues ning vaatleme liiklust kooli ümber. Otsime ohutuid tänavaületuskohti. Jälgime liiklejaid ja analüüsime nende tegevust. Õpime liikluses ettevaatlikud olema ja ellu jääma! Turvalist liiklemist!

Kui palju te ise jalgrattaga sõidate?
Suvel ikka sõidan, kuid peab ütlema, et mitte palju. Kuid mul oli kuulus sugulane Mallori Türna (praegu CFC kooli direktor ja treener), kes oli jalgrattur ja NSV Liidu suurmeister, sealt ka eeskuju.

Ma olen kuulnud, et te olete palju reisimas käinud. Mitmel maal olete käinud?
Tõesti, minu suureks kireks on ajalugu ja reisimine ning reiside korraldamine. Olen suur Euroopa fänn ja olen ka veidi Väike-Aasias ning Aafrikas ringi vaadanud. Olen kokku lugenud, et olen käinud 31 riigis ja rohkem kui 200 linnas (see lugemine läks mul sassi).

Mis maa on teile kõige enam meeldinud või meeldib?
Väga mitmed riigid on jäänud eriliseks lemmikuks, nagu Kreeka (olen seal käinud 5 korda), Itaalia (4 korda), Poola

(lugematud läbisõidud ja kohalolek 3 nädalat) ja Iisrael.

Eelmisel aastal oli mul võimalus viibida Iisraelis Jeruusalemmas juba teist korda ja seekord olin lausa kaks nädalat koolitusel Yad Vashemi koolituskeskuses. Iisrael jättis mulle väga erakordse mulje: imeline riik, rahvas, kultuur ja milline pikk ning eriline ajalugu. Vapustav!

Oma suurima elamuse sain mõned aastad tagasi Kreekas Santorini (Thera) saarel. Kuidas küll inimesed elavad seal vulkaanilisel saarel? See tossab ikka veel veidike!

Väga sooviks sõita Lõuna-Ameerikasse Machu Picchut ja Austraaliasse Ayers Rocki ning Ameerikasse Grand Canyonit vaatama, aga ehk kunagi õnnestubki.

Kui vanalt te esimest korda reisisite?

Juba lapsepõlves sai käidud Venemaal, nüüd pole enam ammu sinna sattunud. Esimene uhke välisreis oli 1991. aastal Soome ja Rootsi. Sõitsime perega 19. augustil Eestist ära, siis oli siin veel ENSV, kuid tagasi tulime juba Eesti vabariiki!

Kusjuures kõikidele meie grupi liikmetele pakuti Rootsis varjupaika, meie grupist jäi tol hetkel maha kümmekond inimest, kuid meie perega otsustasime ikka koju tagasi tulla. Kodus ootas meid väike koer Bella ja perekond.

Miks teile meeldib reisida?

See lause, et „mujal on ikka parem", sobib iseloomustamiseks küll. Kuid koju tagasi on alati hea tulla!

Väga huvitav on vaadata ja uurida, jälgida, kuidas elavad inimesed teisel maal ja mida tehakse mujal See on väga põnev! Jalutada sellistel tänavatel, nagu Via Appia (Itaalias) või Via Delorosa (Jeesuse tee Kolgatale Jeruusalemmas), laulda Epidauruse amfiteatris, ronida Parnassose mäel (Kreekas) asuvasse Delfi-oraaklite linna jne – siis tunned end kuidagi väga eriliselt ja samas väikese inimesena.

Imetleda Giza püramiidide võimsust või ronida Siinai mäe tippu, kus Jumal Moosesele käsulauad andis. See on lõputu loetelu... Me kõik oleme osa ajaloost. Reisides saab hästi palju teada!

Milliseid õppeaineid olete meie koolis õpetanud?

Jah, võiks öelda, et Hunt Kriimsilma 9 ametit ... Olen õpetanud meie koolis matemaatikat, eesti keelt, loodusõpetust, kehalist kasvatust, kunsti-ja tööõpetust ning vene keelt algklassides. Põhikooliklassides kunstiõpetust ja ajalugu.

Lisaks ka mõned aastad isegi 5. klassidele poiste tööõpetust. Küll siis sai lihvitud, viilitud, saetud, meisterdatud ning kokatud.

Mitu aastat olin isegi rahvatantsu ja rütmika õpetaja. Korra sai isegi ära käidud koolinoorte laulu- ja tantsupeol. Ka kunstiringi juhendaja sai paar aastat oldud. Kunstiringi laste tööd olid Lasteloomingu majas väljas.

Ligi kolm aastat töötasin ka kooli sotsiaaltöötajana. Seega saan öelda, et tööd on olnud palju.

HOLLANDIS: Veinika leidis endale parajad juustutegemise kingad.

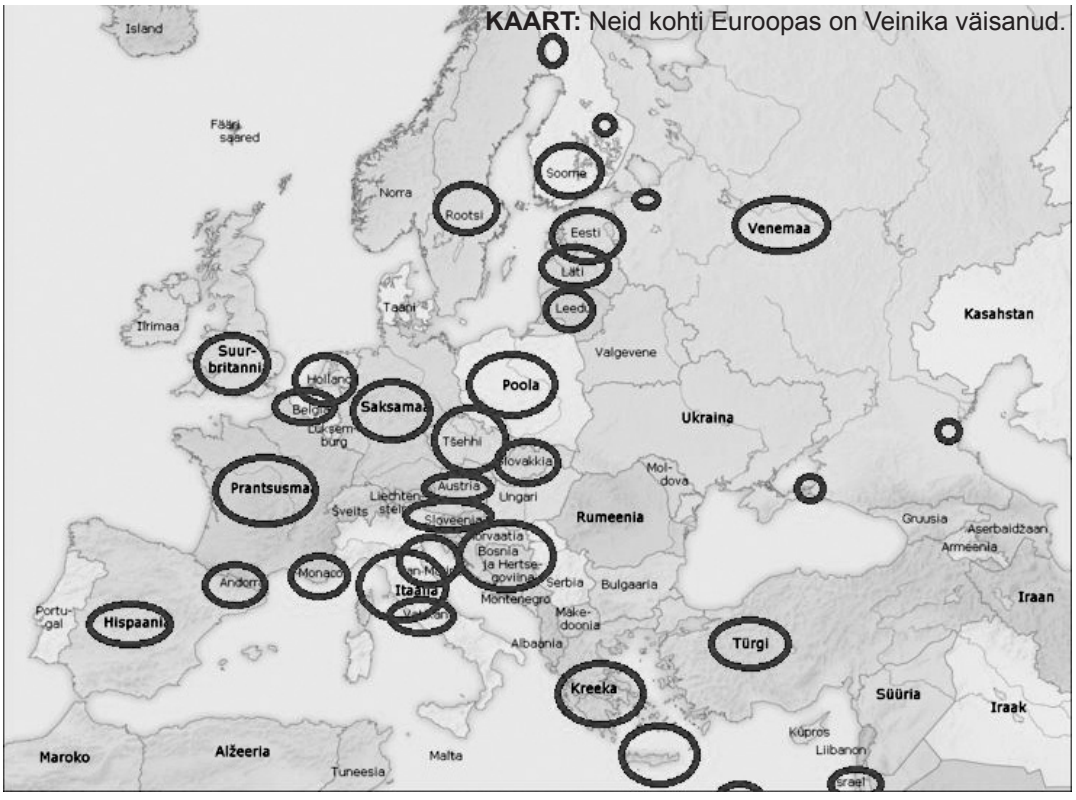

KAART: Neid kohti Euroopas on Veinika väisanud.

Tupsu Kresku ristsõna

Ristsõnade lahendused palume tuua valvelauda. Õigesti vastanute vahel loosime auhinnad.

Agnete ja Gerda

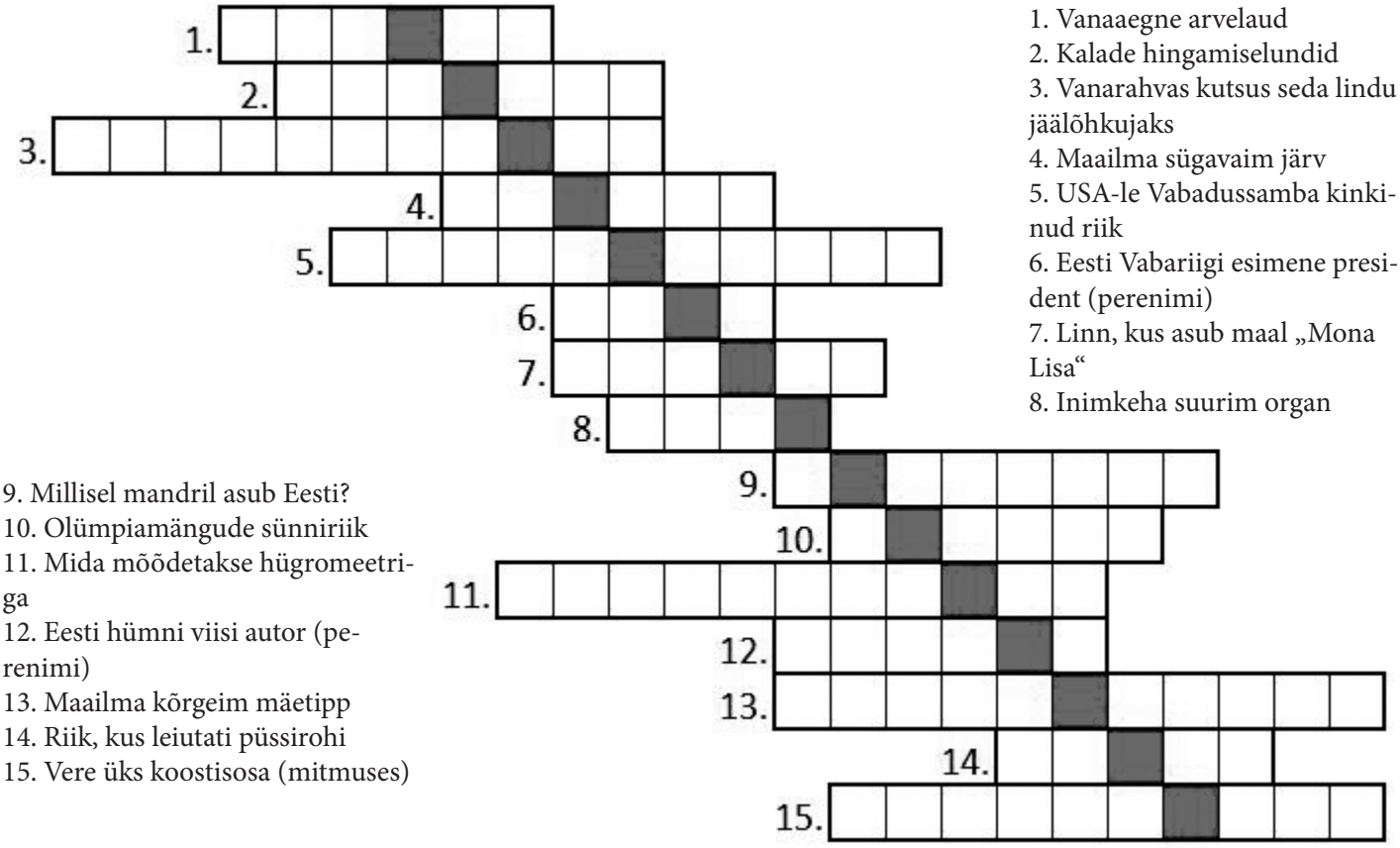

1. Vanaaegne arvelaud
2. Kalade hingamiselundid
3. Vanarahvas kutsus seda lindu jäälõhkujaks
4. Maailma sügavaim järv
5. USA-le Vabadussamba kinkinud riik
6. Eesti Vabariigi esimene president (perenimi)
7. Linn, kus asub maal „Mona Lisa“
8. Inimkeha suurim organ
9. Millisel mandril asub Eesti?
10. Olümpiamängude sünniriik
11. Mida mõõdetakse hügromeetriga
12. Eesti hümni viisi autor (perenimi)
13. Maailma kõrgeim mäetipp
14. Riik, kus leiutati püssirohi
15. Vere üks koostisosa (mitmuses)

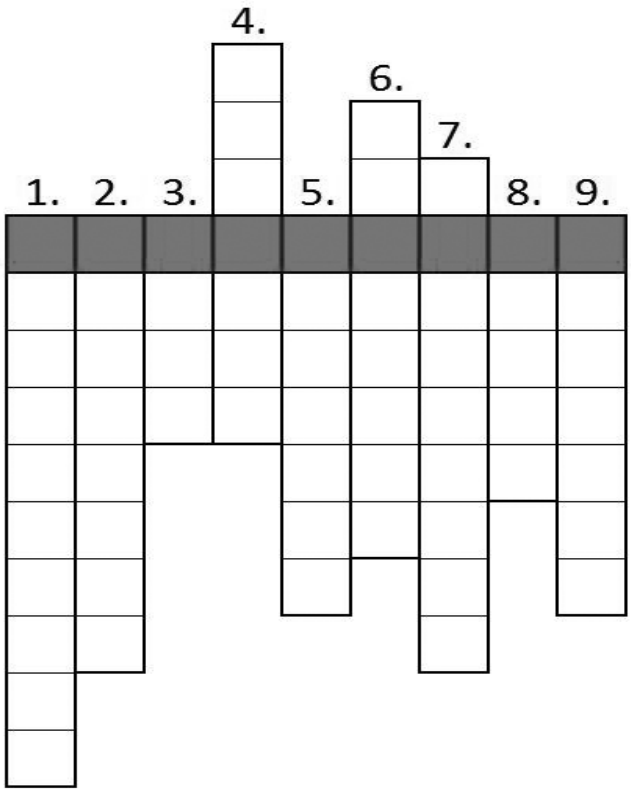

1. Tallinna Kuristiku …
2. Meie koolis toimuvad erinevad …
3. … valvab kooli (lühend)
4. Õpilas…
5. … on 1.-5. klassini
6. „See on meie … kool, sarnast pole kusagil pool“
7. Meie koolis saab õppida … keelt
8. Eestist põhjas asub …
9. Reval ehk Lindanise ehk …

Kuristiklaste ajumaadlus

Sel korral on viktoriinis (rekordiselt) 13 küsimust. Eesmärk on kuristiklasi proovile panna, nende ajusid järele katsuda. Olulisem kui võit on ajuliikumine ja oma rumaluse tunnistamine.

Kõige keerulisemaks osutusid sel korral kolmas, viies ja üheteistkümnes küsimus. Kõige paremas vormis oli sel korral Kristjan, kes sai 8 punkti; teise koha sai Veinika Lemsalu 7 punktiga; kolmandaks jäi Janar 5 punktiga ja Liana sai 4 punkti. Kõik olid väga tublid ja samas on kõigil veel piisavalt arenemisruumi!

Head nuputamist teilegi, armsad lugejad!

	Kristjan Gornischeff	Janar Suleimanov	Liana Lepik	Veinika Lemsalu
1. Kes oskab maailma kõiki keeli?	Kaja.	Google Translate.	Imikud	Onu Klott
2. Millal õitseb sõnajalg?	Ei õitsegi.	Kevadel.	Ei õitsegi.	Ei õitsegi, ta on eostaim.
3. Kes või mis on tiigilendlane?	Putukas.	Mingi putukas.	Kiil.	Veekogu putukas.
4. Mida sisaldab kaameliküür?	Rasva.	Vett ja rasva.	Vett.	Rasva.
5. Mis taim on pampel?	Puu.	Vetikas.	Paju.	Mingi metsataim, murakas või vaarikas või mingi taoline.
6. Miks jääkarud ei söö pingviine?	Elavad erinevatel poolustel.	Sest nad on teisel pool maakera. Ühed on üleval ja teised all.	Pingviinid jooksevad eest ära.	Sest nad elavad erinevatel poolustel.
7. Mitu värvi on vikerkaarel?	8	7	5	7
8. Mitu hammast peaks olema täiskasvanud inimesel?	32	32	36	28
9. Nimeta maailma pikim jõgi.	Niilus.	Mississippi.	Mississippi.	Niilus.
10. Kes on taksidermist?	Kes teeb topiseid.	Hauakaevaja.	Topiste valmistaja.	Koera nahaarst.
11. Mida võib leida tühjast taskust?	Käe.	Tolmu.	Õhku.	Mitte midagi ei leia tühjast taskust.
12. Kuidas blondiin kala tapab?	Uputab ära.	Uputab.	Räägib surnuks.	Blondiinid ei tapa. Blondiin lööb kala surnuks oma rumalusega.
13. Kui pikk tohib olla õpilase jalgsi läbitav koolitee?	2 km.	Ükskõik kui pikk.	3 km.	3 km.

Õiged vastused: 1) Kaja 2) Ei õitsegi, sest pole õistaim, vaid eostaim 3) Nahkhiir 4) Rasva 5) Aedmurakas 6) Sest nad elavad eri poolustel 7) 7 8) 32 9) Niilus 10) Topiste valmistaja 11) Augu 12) Uputab ära 13) Kuni 3 km

Õpetajate tsitaadid

Annela Valdi: “Ärge alluge provokatsioonidele, õppige matemaatikat ja teisi reaalaineid.”

Priit Ratassepp: “Käige rohkem teatris!”
Priit Ratassepp: “Käige rohkem kirikus!”
Priit Ratassepp: “Külastage kunstinäitusi!”
Priit Ratassepp: “Vaadake saadet “OP!”!”

Koolis saab koera ja keksu mängida

Mida aravavad esimese klassi õpilased koolileust ja muustki?

Agnete ja Gerda

Kohtusime ümarlaua taga kuue esimese klassi õpilasega, kes olid lahkelt nõus meiega oma mõtteid jagama. Kuna mudilased olid nii aktiivsed sõnaseadjad ja pidevalt üksteist täiendasid, siis esitame vastused, nagu oleks vastanud üks inimene.

Palun tutvustage ennast.
Mina olen Mirtel.
Mina olen Merian.
Mina olen Aiki.
Mina olen Annabel.
Mina olen Kertu.
Mina olen Kevin.

Miks sa koolis käid?
Et targaks saada.
Selleks, et targaks saada ja õppida.
Et õppida.
Et saada kõigest teada.
Et sõpradega kokku saada ja joosta.

Mis on lemmik õppeaine?
Matemaatika.
Inglise keel.
Muusikaõpetus.

Mis on lemmik asi koolis?
Vahetunnis keksu mängida.
Vahetunnis meeldib meile koera mängida.
Kehalise kasvatuse tunnis meeldib kalameest mängida.
Meeldib koera ja kassi mängida koos sõbraga.

Mis on sinu õpetaja nimi ja milline ta on?
Ta on Kertu, ta on hea ja ta õpetab meid.
Ta on tore õpetaja ja ta ei anna kodus palju õppida.
Ta on lahe õpetaja.
Kertu on väga lahke ja hea õpetaja.
Õpetaja on Kertu ja ta püüab meid targaks teha.

Kelleks tahad saada ja miks?
Mina tahan saada hotellitöötajaks, sest seal saab koristada.
Mina tahan saada arstiks, sest see on nii põnev töö.
Mina tahan saada loomaarstiks, sest siis saab palju raha.
Mina tahan töötada loomade varjupaigas, sest loomad on armsad.
Mina tahan saada õpetajaks, sest siis saan ma õpetada lapsi.
Ma tahan saada arstiks, sest mulle meeldib inimesi ravida.

Mis koht on õpetajatetuba ja mida seal tehakse?
Seal räägitakse igasugustest asjadest, mis toimub, näiteks mis klassid lähevad esimesena kelgutama.
Seal räägitakse sellest, kuidas lapsed on käitunud.
Seal räägitakse sellest, mida lapsed on erilist teinud.
Seal räägitakse tundidest ja sellest, kunas meil suusatamine hakkab.
Kui õpetaja on haigeks jäänud, räägitakse sellest, kes teda asendab.

Mida tähendab sõna direktor?
Tema vaatab, et koolis oleks kõik korras ja kui mingi laps teeb pahandust, viiakse see laps tema juurde.
Direktor valvab koolimaja.
Meie direktori nimi on Raino Liblik ja ta on kooli boss.
Direktor on see, kes kutsub lapsi korrale, kui nad midagi valesti teevad.
Direktor vaatab, kas lapsed käituvad ilusti ja ei mölla.

Mida tähendab sõna gümnasist?
Sõna gümnasist tähendab seda, et oleme kõik koos.
See on kooli värk.

Kas tunnete ka vanemaid õpilasi meie koolis?
Tunnen kahte algklassiõpilast.
Tunnen ühte neljanda klassi õpilast.
Mina tunnen oma õe klassist vastikuid poisse, kes tahavad mind kogu aeg kiusata.
Tunnen kolmanda, kaheksanda ja üheksanda klassi õpilast.
Minul on teises klassis sõbranna.

Mis toit teile kooli sööklas kõige rohkem meeldib?
Mulle meeldib hernesupp.
Kartulipuder.
Mulle meeldib hakkliha.
Mulle meeldib hakkliha koos kartulitega.
Minu lemmik toit on kana.

Mis toit koolis võiks olla, mida hetkel ei ole või mida on vähe?
Ploff.
Pannkoogid.
Kiirnuudlid.